

Kommentar till Migrationsöverdomstolens dom 2010-10-25 om synnerligen ömmande omständigheter på grund av avsaknad av adekvat vård i hemlandet (UM 7664-09)

Med bifall till utlänningens överklagande beviljar överdomstolen permanent uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 6 § utlänningslagen.

Migrationsöverdomstolen uttalar i frågan om beviskravet rörande tillgången till en viss behandling eller till ett visst läkemedel följande.

Migrationsöverdomstolen har tidigare slagit fast att när en utlännings situation i hemlandet åberopas som grund för uppehållstillstånd enligt 5 kap. 6 § utlänningslagen har han eller hon, liksom när skyddsbehov åberopas, att göra sannolikt att det föreligger en risk för svårigheter vid ett återvändande. Sökandens berättelse får, i den mån bevisningen om detta brister, godtas om den framstår som trovärdig och sannolik (se MIG 2010:6). Tillgången till en viss behandlingsmetod eller till ett visst läkemedel i utlänningens hemland är också en sådan omständighet som det kan vara svårt för den enskilde att skaffa fram tillfredsställande utredning om. Beviskravet på den enskilde i detta avseende kan därmed inte heller ställas alltför högt. Migrationsöverdomstolen gör därför bedömningen att samma krav bör ställas på bevisningen vad gäller tillgången till adekvat vård i hemlandet som vid prövningen av om det föreligger synnerligen ömmande omständigheter mån bevisningen brister får hans eller hennes uppgifter godtas om de framstår som trovärdiga och sannolika. I avsaknad av motbevisning från motpartens sida medför detta att den enskilde lyckats göra de förhållanden han eller hon åberopar sannolika.

Angående tillgång till adekvat vård uttalat överdomstolen följande.

Vid bedömningen av om det finns tillgång till adekvat vård i utlänningens hemland är det, enligt Migrationsöverdomstolens mening, inte i sig avgörande om vården tillhandahålls inom ramen för en offentlig sjukvård eller på något annat sätt. För att han eller hon ska anses ha tillgång till adekvat vård i hemlandet måste det däremot vara fråga om en inte alltför osäker tillgång till vård. Den omständigheten att ett nödvändigt läkemedel endast finns att tillgå på "den svarta marknaden" i hemlandet kan innebära att tillgången till behövlig vård är alltför opålitlig för att en person, som har ett omfattande vårdbehov eller är i behov av specialiserad vård respektiveläkemedelsbehandling, ska anses kunna erhålla adekvat vård. Det är inte heller rimligt att han eller hon, för att få tillgång till nödvändig vård eller medicin, ska tvingas använda sig av inofficiella kanaler som tangerar laglighetens gräns eller rent av ska tvingas bryta mot inhemska bestämmelser och därför riskera sanktioner.

Migrationsöverdomstolen konstaterar, med beaktande av att Migrationsverket inte har motbevisat utlänningens uppgifter, att utlänningen gjort sannolikt att den för henne livsnödvändiga medicinen Glivec inte finns tillgänglig utan att behöva använda sig av inofficiella kanaler som för sin existens förutsätter illegal verksamhet. Det får vidare anses ha gjorts sannolikt att tillgången på Glivec i hemlandet via sådana kanaler av naturliga skäl, nämligen importförbud, är både oregelbunden och osäker.

Migrationsöverdomstolen fortsätter:

Av den medicinska utredningen i målet framgår att NN är i dagligt behov av läkemedlet Glivec för att förhindra att hennes leukemi övergår i ett livshotande tillstånd. Att i detta läge hänvisa henne till självmedicinering med ett läkemedel som hon endast sporadiskt kan erhålla, och bara under de ovan beskrivna omständigheterna, tillgodoser enligt Migrationsöverdomstolens mening inte hennes vårdbehov. Hon får därför anses sakna tillgång till adekvat vård i hemlandet. Under sådana förhållanden, och med hänsyn till

Sveriges möjligheter att bereda henne vård, finner Migrationsöverdomstolen att det föreligger synnerligen ömmande omständigheter att bevilja henne uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 6 § utlänningslagen